

Til fru Anne Baastrup og hr. Søren Søndergaard vil jeg sige, at jeg naturligvis beklager, at de ikke vil være med til de opstramninger, der er tale om her. Jeg er aldeles uenig i det synspunkt, at der skulle være tale om overtrædelse af menneskerettigheder eller noget tilsvarende. Jeg synes også godt, at man kunne efterlyse lidt mindre dobbeltmoral, for det er jo netop – og det har jeg med glæde lyttet mig frem til – også i SF og hos Enhedslisten, man er dybt bekymret over lange sagsbehandlingstider.

Derfor må man naturligvis også ville midlerne til at få dem bragt ned. Jeg har hverken fra SF eller Enhedslisten hørt andre forslag til, hvordan man kunne få de lange og menneskeligt dybt belastende sagsbehandlingstider ned. Der må man vælge, om man vil være med til opstramninger – det har man ikke villet, det ville man heller ikke sidste gang eller forrige gang – ellers må man sige, o.k., at så er man nu engang ikke i stand til at bidrage til det fælles mål, som jeg synes er meget vigtigt, nemlig at vi får en retssikkerhedsmæssig grundig og helt forsvarlig asylsagsbehandling, men samtidig også nogle kortere sagsbehandlingstider.

Den viden, vi har nu, viser, at det vil et bredt flertal i Folketinget godt medvirke til, og det vil jeg godt sige tak for.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ministerens mente, at vi ville have målet uden at ville midlerne. Så vil jeg godt spørge ministeren om, hvor meget det nedsætter sagsbehandlingstiden, at man opbevarer fingeraftryk i 5 år af folk, der har fået asyl. Det må være muligt for ministeren at give et svar på det spørgsmål.

Man kunne fristes til at sige, at der er noget, der er løgn, og der er noget, der er statistik, og nogle gange så er grænsen flydende.

Jeg synes, at det tal, der er interessant, er det, der siger, hvor lang tid det tager med sagsbehandling for de folk, som får asyl i landet. Det er det, vi snakker om her, og det er det, der er interessant. Det er jo ikke, hvor hurtigt det går at få folk smidt ud. Det handler om, hvor lang tid det tager for dem, som får asyl i landet. Det er i forhold til de personer, at 3-års-reglen bliver interessant. Når vi har fået det tal, kan vi få klarhed over, om der er tale om en 4-års-regel eller en 5-års-regel eller hvad.

Men uanset hvilken regel der er tale om i gennemsnit, håber jeg, at ministeren kan bekræfte, at hvis man har været 4 år om at få asyl i Dan-

mark, så kan man i op til 7 år efter, at man er kommet til landet, blive sendt tilbage. Det er lige præcis det, Venstre og De Konservative foreslog i forbindelse med bosnierloven, og som regeringen dengang meget kraftigt gik imod. Det vil sige, at for dem er der ad bagvejen indført en 7-års-regel. Det vil jeg godt have, at ministeren bekræfter.

Så lød det jo meget godt, at vi alle sammen var enige, og at udvalgsarbejdet var gået godt osv. Nu er det sådan, at SF og Enhedslisten ikke har lavet noget betænkingsbidrag, og det har vi ikke lavet, fordi der på det tidspunkt, hvor vi skulle afgive betænkning, manglede et helt centralt papir, et helt centralt svar, et meget, meget interessant dokument i hele vurderingen af det her spørgsmål, nemlig dokumentet om Udenrigsministeriets vurdering af den redegørelse, som er blevet lavet.

Derfor har vi den opfattelse, at forslaget må tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Vi ved jo alle sammen – i hvert fald mange af os og ikke mindst ministeren – at der er et antal asylansøgere og vel især dem, hvis mulighed for at få asyl er meget lille, som benytter lejligheden til, mens de er asylansøgere i Danmark, at indgå et såkaldt proformægteskab og derved skaffe sig opholdstilladelse i Danmark. Derfor var der et stort flertal, der i en betænkning for tre år siden, den 11. juni 1992, sagde, at denne mulighed ikke skulle foreligge. Man skulle ikke kunne indgå ægteskab, før man havde fast ophold, altså havde fået asyl i Danmark.

Nu sagde ministeren for et øjeblik siden – jeg tror ikke, jeg hørte galt – at ministeren ikke fandt, at et forbud mod, at en asylansøger gifter sig med en dansk statsborger, er rimeligt, og at det var i modstrid med dansk tankegang.

Men nu er ministeren jo også socialdemokrat, og derfor vil jeg godt spørge: Vil det sige, at Socialdemokratiet har skiftet holdning, og at man nu løber fra det tilsagn og det betænkningssudkast, man skrev den 11. juni 1992, hvor man helt klart og tydeligt sagde, at der ikke skulle være mulighed for at indgå ægteskab, før man havde fast ophold i Danmark? Har man skiftet holdning?